

जीवघेणी स्पर्धा आणि हताशा

अपेक्षा वाढल्या की स्पर्धत उत्तराव लागते. प्रत्येक क्षेत्रात स्पर्धा असते. ती कोणालाही चुकत नाही. लोकसंख्येच्या विस्फोटामुळे असेल, पण ही स्पर्धा गेल्या पाव शतकात जीवदेणी झाली आहे. शिक्षणातून आयुष्याची सुरुवात होते. तीही कोणाला टब्बत नाही. पण या पहिल्या टप्प्यावरची स्पर्धा नकोशी वाटण्याइतकी तीव्र झाली आहे. मूळ झालेकी पालकांच्या मनात घिता सुरु असते, याला कोणती शाळा मिळाऱ्यार? ज्यांचा खिसवाचा मोठा त्यांना ही घिता पडू नये ही स्थिती, पण गेल्या पाव शतकातीलच. नरसरी किंवा केजीला डोनेशन मागणे याची सुरुवात १९८०च्या दशकापासून झाली. पण डोनेशनर्चंद्र गरजच पडू नये इतकी प्रचंड फी असणाऱ्या संस्थांमध्ये, झऱ्या आणि फी भरून प्रवेश

द्या, फही पद्धत नवीन शतकात आता रुक्ली आहे. अशा अनेक शाळा मोठ्या जाहिराती देऊन मुले मिळवत आहेत, मात्र शाळा कोणतीही असो, प्रवेश मिळाला की स्पर्धा सुरु होते. प्रगती पुस्तकावर दिसाऱ्ये स्टार केजीतून सहावीत पोहोचेपर्यंत नाहीसे होत जातात. एके स्टार गळतो, पालकांची चिडचिड वाढवतो. त्याचा परिणाम मुलांना स्पर्ध ठ ढकलण्यासाठी होतो. निकालाच्या दिवशी मुलांचे मार्क बघून जास्त मार्क असलेल्यांचे पेपरमध्ये नजर टाकणाऱ्या आयांची संख्या वाढवणारे हे नकोसे दिवस आणि माझ्या मुलाचा अर्धा मार्क का कापला म्हणून शिक्षकांना पालकाना तोंड घावे लागण्याचेही हेच दिवस. एखाद्या पदवीनंतर नोकरी मिळाली याचा आनंद बोरबरच्या मित्राचा पागार ऐकून मावळण्याचे दिवस याच काळातील. ऐकीव गोष्टी अनभिज्ञ पालकापर्यंत पोचल्यामुळे अमकयाला इतका पागार मिळाला म्हणून आता मुलांना त्या कोर्सला घालू या असे विचार सुरु झाले. वृतपत्रात पहिल्या पानावर येणाऱ्या पैकेजच्या बातम्या ऐकून ही तुलना वाढत गेली. झऱाढतो वाढतो वाढे ग्रासिले नोकरी मंडळफ याचा दूरागामी परिणाम आता गेल्या पाचसात वर्षात सेस्त आहे. इंजिनीअर झाल्यानंतर उगाच इतर कोर्स स करण्यांची संख्या किंवा स्पर्धा परीक्षांच्या मुगजामागे जाणायांची संख्या वारेमाप वाढली. शिक्षणाच्या सर्व क्षेत्रात मुलींना ३० टक्के आरक्षण मिळाल्याने उच्चशिक्षित मुलींची संख्या वाढली, तशा त्याच्या अपेक्षा वाढल्या आणि लग्न होण्याचे वय दोधाच्याही बाबतीत तिशीला जाऊन पोहोचले. झऱुलाला एवढाच पागार मिळतो? फे हा तुलनेतून येणारा प्रश्न लगाच्या बाजारातला आजचा परवलीचा बनला आहे. पंचवीस वर्षांपूर्वी बारावीनंतरच डीएड केले, पदवी मिळून बीउ केले, पदव्युतर करून बीएड केले तर नोकरी पक्की, अशी स्थिती होती. यातून शेंकडो डीएड, बीएडची कॉलेजे निघाली. काहीना नोकया मिळाल्या. ते सुस्थितीत आहेत. पण अशा शैक्षणिक पदव्या घेऊन बाहेर पडण्यांची संख्या चौपैट झाल्यामुळे शिकवणाऱ्या इच्छुकांची संख्या एका जागेला पंधरा अर्ज इतकी वाढली. इंग्रजी माध्यमातून शिकलेल्यांना, कमी पगारावर का होईना नोकया मिळत होत्या. त्याचे प्रमाणही गेल्या पंधरा वर्षात ढासल्ले. शैक्षणिक क्षेत्रात कंत्राटी पद्धतीत घड्याळी तासावर काम करणारे म्हणजेच इंग्रजीतून सीएचबी(क्वार्ट अवर बेसिस) असे गोंडस नाव देऊन हे शिक्षकांचे प्रमाण आता ४० टक्क्यांपर्यंत पोचले आहे. लाखो शिक्षक उपलब्ध झाल्यानंतर सरकारी खडबडून जागे झाले. शिक्षक बनायचे असेल तर टीईटी, प्राध्यापक व्हायचे असेल तर सेट किंवा नेट उत्तीर्ण व्हाये लागेल, हा कठोरपणे अमलात आणला गेलेला नियम याच काळातील. एक ताजी बातमी यावर प्रकाश टाकते. टीईटी परीक्षेत गैरप्रकार होऊ नयेत म्हणून कठोर उपाय योजले आहेत. कॉपी करून शिक्षक बनणार तर ते विद्यार्थ्यांना काय शिकवणार? हा प्रश्न याच काळातील आहे. हीच कंत्राटी पद्धत हळूहळू व्यावसायिक अभ्यासक्रमांमध्येही रुजली. इंजिनीअरिंग, मेडिकल, फार्मर्सी, मेनेजमेंट, आर्किटेक्चर अशा अभ्यासक्रमांत खासगी संस्थांत कंत्राटी काम करण्याचा प्राध्यापकांची संख्या वाढते आहे. खासगी विद्यापीठांची स्थापना याच काळातील. एकेकाळी पुणे शहरात फक्त एक विद्यापीठ होते, तिथे विद्यापीठांचा आकडा पंचविशी पार करून गेला आहे. या खासगी विद्यापीठातील प्रत्येक इमारत, बसण्यास बाके, मैदाने, सुखसोयी या आरक्षक असल्यामुळे फीकडे दुर्लक्ष करून पालक विद्यार्थ्यांचा ओढा तिकडे वळू लागला, यात नवल ते काय? याच विद्यापीठांनी एक छान पद्धत रुक्लवती आहे. दहावीनंतर मुलाला आमच्याकडे आणून सोडा. तो तीन वर्षांचा डिप्लोमा, तीन वर्षांचे इंजीनीअरिंग, दोन वर्षांचे एम्बीए करवून त्याला नोकरीची आम्ही आम्हीच देतो. सधन पालकांच्या बोलण्यातील एक नवीन वाक्य म्हणजे, झऱुसुती पदवी आयुष्यभर पुरते काय? सलग शिकून पदव्युतर पदवी मिळविल्यानंतर ती नोकरी वगैरे काय ते पाहा. फया वाक्याला आधार काय? असे अनेक पालकांना मी विचारतो. त्याचे मला समाधानकारक उत्तर मिळालेले नाही. मेडिकल सोडले तर अन्य क्षेत्रात हे तितकेसे उपयुक्त ठरत नाही, हे एक वास्तव. नवीन शतकाच्या

परिचय

रेल्वेगाड

महायुतीवर महाविश्वास, महाआघाडीवर अविश्वास

राज्य विधानसभेच्या झालेल्या निवडणुकीत भाजपा, शिवसेना (शिंदे) आणि राष्ट्रवादी कांग्रेस (अजितदादा) या तीन पक्षांच्या महायुतीने देवीप्यामान विजय संपादन केला. विधानसभेच्या २८८ पैकी २३० पेक्षा जास्त जागावर विजय संपादन करून विधिमंडळाच्या इतिहासात एक नवा विक्रम निर्माण केला. भारतीय जनता पक्षाने, तर २०१४, २०१९ आणि २०२४ अशा सलग तीन विधानसभा निवडणुकांमध्ये आपल्या पक्षाचे शंभरपेक्षा जास्त आमदार निवडून आणून एक इतिहास निर्माण केला. गद्बाराना पाडा, अदांरीना हटवा अशा घोषणांचा घोश लावणाऱ्यांना आणि झुम्रुख्यमंत्री माझी लाडकी बैण्य योजनेपेला विरोध करण्यांना जनतेने धडा शिकवला. मुख्यमंत्री एकनाथ शिंदे यांच्याच शब्दात सागायचे तर सावत्र भावांना बहिर्णंती या निवडणुकीत जोडा दाखवला. यांची विधानसभेची निवडणूक महायुती व महाआघाडीच्या दृष्टीने अत्यंत प्रतिष्ठिती होती. राज्यात गेल्या पाच वर्षात

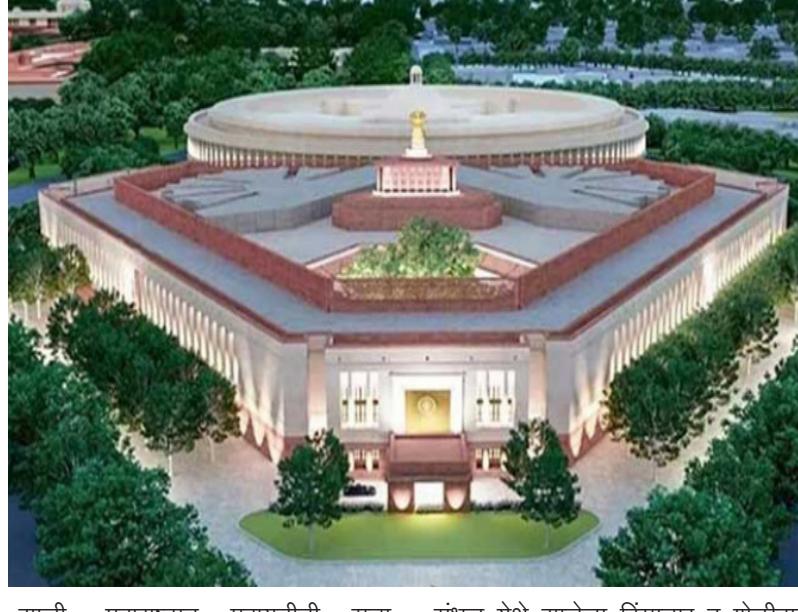
उद्धव ठाकरे यांच्या नेतृत्वाखाली काँग्रेस, राष्ट्रवादी काँग्रेस व शिवसेना असे अडीचवैर्ध महाआघाडीचे सरकार होते आणि नंतर शिवसेना व राष्ट्रवादी झालेल्या बंडनंतर एकनाथ शिंदे याच्या नेतृत्वाखाली भाजपा, शिवसेना (शिंदे) व राष्ट्रवादी (अजितदादा) पक्षांचे महायुतीचे सरकार जनतेने अडीचवैर्ध अनुभवले. महायुतीचे सरकार चांगले होते की महाआघाडीचे असा मुद्दा यंदाच्या निवडणुकीत होता. मतदारांनी महायुतीवर महाविश्वास प्रकट केला, तर महाआघाडीवर अविश्वास दाखवला. असे का झाले, याचे आत्मचितन महाआघाडीच्या तिनही पक्षांनी केले पाहिजे. केवळ नकारात्मक भूमिका घेऊन राजकारण करणे अंगलट येते तसेच दुसऱ्याला सतत गद्दार म्हणताना आणणे युप्र प्रामाणिक आहोत असा आव आणणे ही जनतेला पसंत पडलेले नाही. माजी कंद्रीयमंत्री नारायण राणे यांनी या निवडणुकीत कमाल केली. सिंधुदुर्ग जिल्हा म्हणजे राणच हे निवडणुकीच्या निमित्ताने पुन्हा एकदा

जनतेनेच सिद्ध करून दाखवले. नि
जिल्हातील जनतेचा सर्वाधिक वि
नारायण राणे व त्यांच्या परिवारवर
हे निकालानंतर स्पष्ट झाले. कुडात
निलेश राणे, कणकवलीतून दीपक के
निवडून आले. संपूर्ण जिल्हाने महारा
भरभरून मतदान केले. सन २०१४
वैभव नाईक यांनी नारायण राणे यांचा प
केला होता, त्या पराभवाचे उट्टे
राणे यांनी यावेळच्या निवडणुकीत व
आपल्या हिंदुत्वाला मतदारांनी पसती
हिंदुत्व हे सर्वमान्य आहे हेच निव
दाखवून दिले अशी प्रतिक्रिया नितेश
यांनी दिली, तर शिवसेना खरी कोणार्चा
उत्तर जनतेने मतदानातून दिले असे
केसरकर यांनी म्हटले आहे. सिंधुर
रत्नागिरी जिल्हात मिळून विधानसभेचे
मतदारसंघ आहेत, पैकी सात मतदार
महायुतीच्या उमेदवारांच्या विजयी मिर
निघाल्या. शिवसेनाप्रमुखांच्या ह

कोकण हा शिवसेनेचा बालेकिल्हा
जात असे. त्याच बालेकिल्ल्यात
यांच्या नेतृत्वाखालील उबाठा र
पराभव पटकरावा लागला आहे.
जनतेने उबाठा सेनेला या नि
हृदप्रार केले आहे. सहा महिन्यांपां
लोकसभा निवडणुकीत नारायण
रत्नागिरी-सिंधुदुर्ग मतदारसंघां
विजय मिळवला. उबाठा सेनेला
आता राणे यांच्या नेतृत्वाखाली
निवडणुकीत महायुतीने उबाठा
उडवला. राज्यात जिथे-जिथे
आरोप करून, बनावट कथानके
पक्ष सोहून गेलेल्या आमदारांना
संबोधून त्यांना पाडण्याचे आवाजे
सेनेने केले, तेथे उबाठा सेनेने
बसला. हिंदुत्वाचा त्याग करून
यांनी महाआघाडी सरकारमध्ये
मिळवले ते लोकांना पसंत नव्हते
भाजपाबोरोबर युती करून लढवावा
कांग्रेसबाबोर आघाडी करून सर

ओळखला द्वार ठाकरे ला सर्वत्र कणातील डणुकीतून झालेल्या आणि यांनी प्रचंड ठारली. विधानसभा चाचा धुवा घोटे नाटे वून आणि द्वार असे न उबाठा व फटका द्वार ठाकरे द्यमंत्रीपद निवडणुका वर न नंतर र स्थापन करायचे हा डबल गेम महाराष्ट्रातील जनावर नव्हता. २०१९ मध्ये जनतेने यांच्या पक्षाला कांगेसच्या विरोधात मात्र केले होते, पण निकालानंतर त्यांनी कांगे केलेला घरोबा जनतेला पसंत पडला त्याची शिक्षा विधानसभा निवडून मतदारांनी उबाठा सेनेला दिली. तर पराभव झाल्यानंतर ईद्विष्टम मशीनवर घेणे आणि ईद्विष्टम मशीन्स मॅनेज केली सांगणे म्हणजे नाचाया येईना अंगण व असे म्हणावे लागेल. राहुल गांधी र भगिनी प्रियका गांधी या केरळमधील वाचन मतदारसंघातान लोकसभेवर चार ला मताधिक्य घेऊन निवडून आल्या. तर सेनेचे भांडुपच्या प्रवक्त्यांचे बंधु हे विधान मतदारसंघातून विधानसभेवर निवडून ती पक्ष प्रमुखाच्या परिवारातील एक वरलीतून व दुसरा वांद्रे पूर्व मतदारसंघ निवडून आला, झारखंडमध्ये तर झारखंड मुक्ती मोर्चा पुन्हा सतेवर आला, जेव्हा राहिलेले मुख्यमंत्री हेमंत सोरेनसुद्धा

निवडून आले. जिथे महाआधारी किंवा इंडियाचे आमदार निवडून आले तिथे मात्र ईव्हिएम मशीन्स एकदम व्यवस्थित होती आणि पराभूत झाला तिथे गडबड होती असे दुटप्पी बोलण्यावर कोण विश्वास ठेवणार? आपण निवडून आलो तर जनादेश मिळाला म्हणून सांगयाचे, पराभूत झालो तर ईव्हिएम मशीन्समधे गडबड केली असा आरोप करायचा, हा खोटारडेपणा झाला. इंदिरा गांधीच्या काळातही कॅप्रेस पक्षाला १९७१ च्या निवडणुकीत अभूतपूर्व विजय मिळाल्यावर हा विजय बाईचा नाही, बाईचा नाही, तर शार्ईचा आहे असा आरोप झाला होता. तेहा तर निवडणुकीत मतपत्रिका होत्या. पराभूत झाल्यावर निवडणुकी यंत्रणा व व्यवस्थेवर खापर फोडायचे व आपल्या दुर्बलतेला झाकायचे त्यातलाच हा प्रकार आहे. विधानसभा निवडणुकीत जनतेने दिलेला निकाल खुल्या मनाने स्वीकारावा आणि भजपाने जे भव्य दिव्य यश संपादन केले त्याबद्दल देवभाऊंचे अभिनंदन



ज्ञाला. नहारापूरात नहायुतापा सतत हटवणार व महाआघाडीचे सरकार स्थापन होणार अशी काँग्रेस हायकमांडने अटकळ बांधली होती. यावर्षी पाच महिन्यांपूर्वी झालेल्या लोकसभा निवडणुकीत राज्यात महाआघाडीने भाजपापेक्षा मोठे यश मिळवले. राज्यातील ४८ लोकसभा मतदारसंघांपैकी तब्बल ३१ मतदारसंघात महाआघाडीचे (इंडिया) चे खासदार विजयी झाले. अवघ्या १७ मतदारसंघात महायुतीचे खासदार निवडून आले होते. लोकसभेत यश मिळाले म्हणून काँग्रेस व उबाठा सेनेने आपल्याला विधानसभा निवडणुकीतही मोठे यश मिळणार असे गृहीत धरले होते. मतदारांच्या मनात नेमके काय आहे याचा त्यांना थांगपता लागाला नाही. प्रत्यक्षात निकालानंतर महायुतीला पळता भुई कशी थोडी झाली, हेच जनतेला दिसून आले. महाराष्ट्रातील पराभवाच्या नैराश्येतून विरोधी पक्ष संसदेच्या हिवाळी अधिवेशनात गोंधळ घालत असेल, तर जनतेवर अन्याय करणार ठरेल. संसदेच्या हिवाळी अधिवेशनाच्या पहिल्याच दिवशी मणिपूरमधील हिंसाचार, उत्तर प्रदेशमधील तमिळ देश झालेला हसाया पाचांविंशी अणि उद्योगपती गौतम अदार्नेवर अमेरिकेतील न्यायालयाने ठेवलेले आरोपात या मुद्द्यांवरून विरोधी पक्षांनी मोठा गोंधळ घालला. त्याचा परिणाम दोन्ही सदनातील विरोधी पक्षाचे सदस्य निघून गेले. मग कामकाज पिठासीन अधिकाऱ्यांना तहकूब करावे लागले. कामकाज तहकूब झाल्यानंतर कामकाज विरोधी पक्षाचे सदस्य निघून गेले. मग कामकाज तहकूब करण्याचा त्यांचा हेदू तरी काय होता? संसदेत खासदार म्हणून निवडून जाणे हे जबाबदारीचे आहे. आपले दायित्व देशातील जनतेशी आहे. जनतेच्या अपेक्षा, आकांक्षा आणि भावनांचे प्रतिबिंब देशाच्या सर्वोच्च संसदीय व्यासपीठावाच्या मांडणे, जनतेच्या प्रश्नांवर सरकारचे लक्ष्य वैधून घेणे व जनतेला न्याय मिळवून देणे हे लोकप्रतिनिर्धारीचे काम आहे. या लोकप्रतिनिर्धारीना गलेलद्दु वेतन व भर्तेही दिले जातात. मग गोंधळ घालून कामकाज ठप्प कशासाठी करतात, त्यातून त्यांना काय मिळते? हिवाळी अधिवेशनाच्या पहिल्याच दिवशी सरकारला संविधानात बदल करायचा आहे, असा आरोप करून विरोधी पक्षाने हुल्डबाजी केली. लोकसभा

निवडणुकीत याच मुद्याचे विरोधी पक्षाने मोठे भांडवल केले होते, झंबर की बार ४०० पारफअशी भाजपाने लोकसभा निवडणुकीत घोषणा दिली होती. संविधानात बदल करण्यासाठी भाजपाला एवढ्या खासदारांची संख्या हवी आहे असे विरोधी पक्षाने प्रचारात म्हटले होते. त्याचा लाभकी कॉर्प्रेस व अन्य विरोधी पक्षांना निवडणुकीत झाला.आता हिवाळी अधिवेशनाच्या निमित्ताने विरोधी पक्षाने पुऱ्हा या मुद्द्याचा शस्त्र म्हणून वापर करायला सुरुवात केली आहे. पत्राधान नरेंद्र मोदी व लोकसभा अध्यक्ष ओम बिर्ला यांनी संसदेच्या हिवाळी अधिवेशनात सदनात चांगली व सविस्तर चर्चा घडवावी अशी विरोधी पक्षांकडून अपेक्षा व्यक्त केली आहे. संसदेत गोंधळ घालून व आराडाओरड करून कामकाज बंद पाडण्याचे काम मूऱ्हभर सदस्य करीत असतात; पण त्याने लोकांचे प्रश्न सुटत नाहीत. विशेष म्हणजे जे नवीन सदस्य आहेत त्यांना प्रश्न मांडण्याची किंवा भाषण करण्याची संधी मिळत नाही. नवीन सदस्य मोठ्या उत्साहाने व उमेदीने निवडून आलेले असतात. सभागृहातील कामकाजात सहभागी होण्याची त्यांची मनापासून इच्छा असते; पण सदनात वारंवार गदारोळ व गोंधळच होणार असेल व कामकाज बंद पाडले जाणार असेल, तर नवीन सदस्यही नाऊमेद होतील, याचे गोंधळी खासदार भान ठेवत नाहीत. मोदी सरकारने अधिवेशनात कोणत्याही विषयांवर चर्चा घडविण्याची सरकारची तयारी आहे असे म्हटले आहे. मग प्रश्न मांडून लोगेच चर्चा घडवावी, असा विरोधी पक्षांनी हट्ट धरणेही योग्य नाही. मोदी सरकारच्या पहिल्या दोन टर्मसधे लोकसभेला विरोधी पक्षनेता नव्हता, आता राहुल गांधी हे विरोधी पक्षनेते आहेत. त्यांनी सरकारशी संवाद साधून विविध विषयांवर चर्चा घडवली पाहिजे. केवळ आरोप करायचे, गोंधळ घालायचा व कामकाज बंद पाडायचे हे विरोधी पक्षाचे काम नव्हे, पण त्यांना हे समजावून कोण सांगणार ?

संसदेतील गोंधळीना, आवरणार कस?



महायुतीवर महाविश्वास, महाआघाडीवर अविश्वास



किती वाईट आहे? सरकारचा हमीभाव फक्त कागदावरच?

जळगावात कापूस उत्पादक रोतकरी रडकुडीला

रोतक-यांना केंद्र सरकारने जाहीर केलेल्या हमीभावापेक्षा कमी दर मिळत असल्याने चिंता व्यक्त केली जात आहे.

शेतक-याचं पांढर सोनं म्हणजे कापूस. केंद्र सरकारने कापसाचा हमीभाव वाढवल्याची माहिती काही दिवसांपूर्वी समोर आली होती. पण जळगावच्या बांदवड येथील शेतक-यांना हमीभावापेक्षाही कमी पेसे मिळत असल्याचं समोर आलं आहे. इथे व्यापार्यांकडून हमीभावापेक्षाही कमी पैशात कापूस शेतक-यांकडून खरेदी केला जाताय. त्यामुळे शेतकरी हवालादिल झाले आहेत. शेतकरी शेतात राबराव राबतो. असमानी संकटाना सामोरं तांबाडकष करतो. पण जेव्हा कापूस घरात घेतो तेव्हा त्या शेतक-याला हमीभाव सुद्धा न मिळणं यापेक्षा दुर्देवी गोण

कोणतीच असू शकत नाही. अशा प्रकारे मुंजारपणे शेतक-यांना लुबाडाणा-या व्यापार्यांवर सरकारचा अंकुश नाही का? असा प्रश्न या निमित्ताने उपस्थित होतोय शेतकरी हा खरंतर जगाचा पेशेदार मानला जातो. पण याच जगाच्या पोशिंद्याला हमीभाव इतका देखील भाव त्याच्या कापसाला मिळत नसेल तर यापेक्षा दुर्देव गोण कोणतीच असू शकत नाही. एक जबाबदारी, सुजाण नागरीक म्हणून तरी शेतक-याला हमीभाव मिळवून देण हे आपलं करत्या आहे. त्यामुळे केंद्र सरकार शेतक-यांची व्यापार्यांकडून होणा-या अशा लुबाडाणकापासून सुटका करेल, अशी आशा



आहे शेतक-यांना नेमका काय भाव मिळतोय? सरासरी एक ते दीप वर्षापासून कापसाचे दर प्रति क्लिंट ७ हजारांच्या पुढे गेलेले नाही. केंद्र सरकारने २०२४-२५ या वर्षासाठी

कापशीच्या हमीभावात ५०९ रुपयांची वाढ केली आहे. त्यानुसार सीरीसीआयने चालू हांगाम त असल्याच्या कापसासाठी ७ हजार १२१ रुपये आणि लांब धायाच्या कापसाला ७ हजार ५२१ रुपये हमीभाव जाहीर केला. पण व्यापारी हमीभावापेक्षा कमी बोली लावत असल्याने शेतकरी रडकुडीला आला आहे. सन २०१३ मध्ये कापसाला प्रति क्लिंट ७ हजार ५०० रुपये दर मिळत होता. आताही केवळ ६ ते ७ हजार ५०० रुपये प्रति क्लिंट या दराने कापूस खरेदी केला जातो आहे. कपाशीचे भाव वाढतील या आशेवर अनेक शेतक-यांना कापसाची साठवणूक केली.

पण शेतक-यांना पैशांची गरज असल्यामुळे त्यांना नईलाजास्तव कापूस विकावा लागतो आहे. व्यापारी मनमानी करून वांडुल त्या भावात कापूस खरेदी करत आहेत. केंद्राकडून चालू हांगामात मध्यम धायाच्या कापसासाठी ७ हजार १२१ रुपये आणि लांब धायाच्या कापसासाठी ७ हजार ५२१ रुपये हमीभाव जाहीर झाला. खासगी व्यापारी ६,५०० ते ६,९०० रुपये प्रति क्लिंट भाव देत असल्याने नुकसान होते आहे. इतर शेतमालाचे कमी असून हमी भावापेक्षा खासगी बाजारात कमी असून हमी भावावर शासनाचा चिरी अंकुश आहे? याचा प्रत्यवर शेतक-यांना येतो आहे.

निवडणूक संपत्ताच रश्मी शुक्लांची पुन्हा पोलीस महासंचालक पदी नियुक्ती

मुंबई : राज्यात महायुतीचं सरकार सत्तेत येण्यापूर्वीच मोठा निर्णय घेण्यात आला आहे. रश्मी शुक्ला यांची पुन्हा एकदा राज्याच्या पोलीस महासंचालकपदी नियुक्ती करण्यात आली आहे. आज सकाळी रश्मी शुक्ला यांनी आपला पदभार स्वीकाळा आहे. विधानसभा निवडणुकीपूर्वी निवडणूक आयोगाने पदमुक्त केलं होत. आता पुन्हा त्यांना सेवेत दाखल करून घेण्यात आलं आहे. राज्यातल्या कॉंग्रेस आणि इतर विरोधी पक्षनेत्यांचे फोन टॅपिंगचा आरोप असलेल्या रश्मी शुक्लाना निवडणुकीच्या



काळात पदावरुन हटवण्यात आलं होत. कॉंग्रेसने केलेल्या तक्रारीनंतर निवडणूक आयोगाने हा निर्णय घेतला होता. त्यानंतर राज्याच्या पोलीस महासंचालकपदी नियुक्ती करण्यात आली.

संजय कुमार वर्मा यांची नियुक्ती केली होती. पण त्यांच्या नियुक्तीमध्ये तात्पुरती नियुक्ती असा शब्द वापरण्यात आला होता. विधानसभा निवडणुकीचा निकाल महायुतीच्या बाजून आला असून राज्यात आता महायुतीचं सरकार येणार आहे. त्यामुळे निकाल लागल्यानंतर लगेच रविवारी संध्याकाळी रश्मी शुक्ला यांनी देवेंद्र फडणवीसांची भेट घेतली होती. त्यानंतर आता रश्मी शुक्लांची पुन्हा एकदा पोलिस महासंचालकपदी नियुक्ती करण्यात आली.

श्री संत गजानन महाविद्यालयात संविधान दिन उत्साहात साजरा.



खडा (प्रतिनिधि) येथील श्री छपरी शिक्षण व आरोग्य प्रसारक मंडळ खडा संचित श्री संत गजानन महाविद्यालय राज्यस्त्र विभाग व राष्ट्रीय सेवा योजना विभागाद्वारे संविधान दिन मोठ्या उत्साहात साजरा करण्यात आला. याप्रसंगी प्रमुख वक्ते म्हणून लाभलेले महाविद्यालय प्राचार्य प्रा. डॉ. चंद्रघेंगे आवारे सर यांनी संविधान दिन हा देशाचा इतिहासातील एक महात्मा दिवस मानला जातो, भारतीय राष्ट्रघटनेचा मसुदा सांगितले. घटनाकाऱ्यांनी सुमारे ६० देशाच्या संविधानाचा अभ्यास करून त्यातल्या चांगल्या बांधवांची समावेश भारतीय संसदीय शासन प्रणाली, कायद्याचे राज्य, कायदे निर्माती तर अमेरिक्याच्या घटनेतून मूलभूत हक्क, न्याय मंडळाचे स्वातंत्र्य आदी बांधवांची यात सामावेश होतो. या नकुल खवले यांनी तर आभार प्रदर्शन प्रा. डॉ. शिवानंद जाधव लाभले, कायद्यक्रमाचे प्रास्ताक्तीक राज्यस्त्र विभाग प्रमुख प्रा. नकुल खवले यांनी तर आभार प्रदर्शन प्रा. मोहिनी शेख यांनी केले. कायद्यक्रमाच्या वशरांची संसदीय संविधान डॉ. महेश गोलेकर, महाविद्यालय विकास समितीचे अध्यक्ष मा. विजयसिंह गोलेकर यांची मोलाचे मार्गदर्शन लाभले.

येणा-या स्थानीक स्वराज्य संस्थेच्या निवडणुका पुर्ण ताकतीने लढू, :- डॉ. योगेश क्षीरसागर



येणा-या दिवसात स्थानिक स्वराज्य संस्थेच्या निवडणूका होत असून या निवडणुकीची तयारी सुरु झाल्याचे संवर्त वित्र आहे. यात डॉ. योगेश क्षीरसागर निवडणूकामध्ये तात्पुरती नियुक्ती करण्यात आली.

असल्यामुळे मतदारसंघातील पराभवानंतर महायुतीचे उमेदवार डॉ. योगेश क्षीरसागर यांनी आज पत्रकार परिषद आयोजित केली होती. या पत्रकार परिषदेत बोलताना योगेश क्षीरसागर म्हणाले की, आहाला जर उमेदवारी लडवर कायनल नगरपालिकेची चिंता नसावी, एक चुक परत होणार नाही अशा शब्दात त्यांनी पत्रकारानी विचारलेल्या प्रश्नाना रोखाटाक उत्तर दिले. बीड मतदारसंघातील पराभवाचा स्थिकार करत योगेश क्षीरसागर व सारिका काळात योगेश क्षीरसागर यांना योगेश क्षीरसागर यांनी आपला असलेल्या रुपांच्यांनी आयोजित केली होती. या पत्रकार परिषदेत योगेश क्षीरसागर यांची संसदीय संविधान डॉ. महेश गोलेकर, महाविद्यालय विकास समितीचे अध्यक्ष मा. विजयसिंह गोलेकर यांची मोलाचे मार्गदर्शन लाभले.



मुंबई : बीड मतदारसंघातून दुसऱ्यांदा विजयी झाल्यानंतर आ.संदीप क्षीरसागर यांनी मुंबई येथे शरदचंद्र पवार, प्रदेशाध्यक्ष जयंत पाटील यांची भेट घेतली. निवडणुकीत यश संपादीत केल्याने

माजलगाव धरणाचे पाणी शेतीसाठी सोडा. भाई डॉ. नारायण गोले पाटील



माजलगाव / प्रतिनिधि माजलगाव धरण पूर्ण क्षमतेने भरले असून अंकुश त्यांना जाब विचार असेही मत यावेली योगेश क्षीरसागर यांनी आवारे सर यांनी केले. तसेच राज्यात आयोजित करण्यासाठी आमच्याकडे पुरेसा वेळ मिळाला असता परंतु उमेदवारी मिळण्यास उशिर झाल्यामुळे योग्य ते मनेजमेंट करण्यासाठी आम्हाला वेळ मिळाला नाही यामुळे अल्पसा मताने आमचा पराभव झाला. परंतु राज्यात सत्ता महायुतीच्या जोगामे तात्परीला आहे.